

Ikonoklaster, Fremad

Historie, materialisme, monisme, positivisme og alle denne verdens ismer er gamle og rustede redskaber som jeg ikke længere behøver eller bekymrer mig om. Mit princip er livet og mit mål er døden. Jeg ønsker at leve mit liv inderligt og omfavne min død tragisk.

Du venter på revolutionen? Lad det være så! Min egen begyndte for længe siden! Når du er klar (gud, hvilken endeløs venten!) har jeg ikke noget imod at følges med dig et stykke tid. Men når du standser, så fortsætter jeg på min vej imod den vældige og ædle erobring af intetheden!

Ethvert samfund som i bygger vil have sine grænser. Og uden for ethvert samfunds grænser vil der vandre ustyrlige og heroiske vagabonder med sine vilde og jomfruelige tanker - de som ikke kan leve uden at altid planlægge nye og skrækkelige udbrud af oprør! Jeg skal være iblandt dem!

Og efter mig, som før mig, vil der være dem som siger til sine kammerater: "Så stol på jer selv fremfor jeres guder og idoler. Find det som er gemt i jer og bring det frem i lyset; vis jer selv!"

Fordi hver person som søgende sit eget inderste udvinder det som på mystisk vis gemtes derinde, er en skygge som formørker hvilket som helst samfund som kan eksistere under solen!

Alle samfund skælver når det hånlige aristokrati af vagabonder, utilnærmelige, unikke enere, herskere over idealet og erobrere af intetheden beslutsomt rykker frem. Så, kom nu, ikonoklaster, fremad!

Den ildevarslende himmel vokser sig allerede mørk og stille!

Renzo Novatore